יום **ה'**, **כ"ה באלול** תשס"א (**13** בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ה באלול**, הוא יום גם של התחלה וגם של סיום.

היום – לפני 5762 שנה – נברא העולם!

יום עשרים וחמישה באלול – לדעת ר' אליעזר (שאנו הולכים אחריו בכל חשבון המולדות והתקופות) – הוא יום שבו נברא העולם, ואותו יום נבראו שמים וארץ:

"**ב**ראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, ורוח אלוקים מרחפת על-פני המים. ויאמר אלוקים יהי אור ויהי אור. וירא אלוקים את האור כי טוב, ויבדל אלוקים בין האור ובין החושך. ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה, ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד."

כאמור, היום הוא גם יום של סיום: בעשרים וחמישה לאלול נשלמה חומת ירושלים שבנה נחמיה, כמו שכתוב: "**ותשלם החומה בעשרים וחמישה לאלול.**" [נחמיה **ו'** 15] – וזאת הפעם היחידה שמופיע השם אלול לחודש זה בכל התנ"ך.

כשעלה נחמיה בן חכליה מן הגולה לירושלים וראה את העיר בחורבנה, חומותיה פרוצות ושעריה אוכלו באש, (כפי שכתוב בפרשת "**נצבים**" שאותה נקרא בתורה השבת: "**ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההיא ואת תחלאויה אשר חלה ה' בה. גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תִזרע ולא תַצמִח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדום ועמורה אדמה וצבוים אשר הפך ה' באפו ובחמתו. ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה. ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלקי אבותם אשר כרת עמם בהוציאו אותם מארץ מצרים. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ויחר אף ה' בארץ ההיא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה.**" [דברים פרק כט 21]) הוא (נחמיה) דרש מן העם לבנות חומת ירושלים, ולא יהיו עוד חרפה לגויים. וצרי יהודה אשר מסביב, סנבלט החורוני, טוביה העמוני וגשם הערבי, הפריעו לבניין החומה וקשרו קשר לבוא להילחם בירושלים. ותיוודע לאנשי ירושלים מזימת אויביהם, ולא רפתה ידם, כי התפללו אל אלוקים והעמידו משמר יומם ולילה מפני אויביהם. "**ויהיו הבונים בחומה חגורים בחרבות, היד האחת עושה במלאכה והאחת מחזיקה בשלח.**"

וכשראו האויבים שבכח לא יוכלו להפריע לבוני החומה, התנכלו לנחמיה בעלילות שטנה לרפות ידיו מן המלאכה. ומאת ה' היתה זאת כי נכשלו בכל מזימותיהם, והחומה הושלמה אחרי 52 יום להתחלת המלאכה (ד' אב 3428)! "**ויהי כאשר שמעו כל אויבינו וראו כל הגויים אשר סביבותינו, ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלוקינו נעשתה המלאכה הזאת.**" [נחמיה ו' 16] והיה יום זה יום שמחה גדולה לישראל! [ספר התודעה]

§§§

לקראת ראש השנה...

השופר לעורר בא, והוא אזהרה ליום הדין (ראש השנה) והכנה ליום הקדוש – הוא יום הכיפורים שלאחריו. אומר הרמב"ם: אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב – רמז יש בו, כלומר: עורו ישנים משנתכם, ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחיפשו במעשיכם וחיזרו בתשובה, וזיכרו בוראכם – אלה השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל! הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם, ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא

כניסת השבת (ב"ש): 18^{27}

צאת השבת (ב"ש): 19^{24}

יום נעים ושבת שלום!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 –08 (מרדכי)

יום **ה**', **כ"ה** ב**אלול** תשס"א (**13** בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

טובה. ומה היא מצוותו של שופר? חייב אדם לשמוע בראש השנה 3 קולות של תרועה, שכל אחת מהן יש תקיעה לפניה ותקיעה לאחריה... [הלכה לעם]

כניסת השבת (ב"ש): 18^{27}
צאת השבת (ב"ש): 19^{24}

יום נעים ושבת שלום!